

[Hartel.]

den højtærede Udenrigsminister ogsaa tale med om. Det er maaske menneskeligt meget tiltalende altid at tro paa og stole paa, at det sker, som man haaber og ønsker, men det vidner nu engang ikke om megen verdensmandsmæssig Erfaring. Det gaar meget ofte anderledes i Tilværelsen. Det kan ogsaa i Dag siges, at Afrustningens og Nedrustningens Tid er forbi, og det foreliggende Lovforslag er jo paa ny et Vidnesbyrd om, at ogsaa Regeringen selv ser meget anderledes paa disse Spørgsmaal end tidligere. Det havde været rart med en fuld og aaben Erkendelse; der er nemlig intet, der forsoner saa godt med en Skiften Standpunkt som dette, at denne Skiften Standpunkt aabent gives til Kende, men det maa vi jo foreløbig vente med at faa.

Vi ser saaledes paa dansk militært Beredskab, at det har den Opgave at vise vor Vilje til Selvhævdelse og vise vort ubetingede Ønske om at holde os uden for en Stormagtskonflikt. Under Verdenskrigen magtede vi med det daværende Beredskab denne Opgave, og vi mener, det maa kunne gøres igen. Jeg kan slutte mig til den Formulering af de Krav, der kan stilles til vor Forsvarsmagt, som er givet i Pjecen „Dansk Forsvars- og Udenrigspolitik“, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa anføre et Citat:

„Beredskabet skal have en saadan Størrelse, at det allerede i Fredstid — altsaa ogsaa under en optrækkende Stormagtskonflikt — til enhver Tid skal kunne sikre Udenrigspolitikken mod, at Landet gennem diplomatisk Tryk eller ved militære Trusler eller ved et overraskende militært Foretagende tvinges til at blive direkte eller indirekte Parthaver i et Stormagtsopgør. Beredskabets Størrelse bliver saaledes Garanti for, at dansk Udenrigspolitik kan bevare sin Handlefrihed i en Krisesituation og skabe Respekt om sit Standpunkt: Vi vil staa uden for Konflikten.“

Det gælder over for Omverdenen efter vor Opfattelse at skabe Forstaaelse af, at det vil kræve en betydelig og maaske langvarig Indsats af Mennesker og materielle Værdier at nedkæmpe dansk Modstandskraft, og at denne Modstand vil blive ydet ligelig mod enhver. Intet vil efter vor Opfattelse bedre end dette forebygge vor Inddragen i en Krig. Der er for mig heller ingen Tvivl om, at der, støttet bl. a. til Udviklingen i vore Nabolande, er ved at vokse en langt mere levende Forstaaelse af Forsvarets Nødvendighed frem ogsaa

inden for Kredse i vort Land, der hidtil har stillet sig ret afvisende eller ligegyldige over for Forsvaret, og mange forstaa nu, at netop Eksistensen af et dansk Forsvar er en af de vigtigste Forudsætninger for, at vi kan vente at fortsætte vort tusindaarige Liv som et frit og uafhængigt Folk. Men efterhaanden som Magtkoncentrationen tiltager ude i den store Verden, maa vi gøre os klart, at Stillingen for de enkelte folkelige Enheder vanskeliggøres. Ingen kan derfor misforstaa, at det danske Folk overalt, hvor det er muligt, ogsaa paa det forsvarspolitiske Omraade, søger Føling og nær Kontakt og søger at komme paa Linie med vore nordiske Frændefolk.

Vi hilser altsaa en Politik, der gaar ud paa at fortsætte denne Udvikling, velkommen. Her ligger efter vor Opfattelse en af de største, maaske den allerstørste Opgave for vor Udenrigspolitik i Dag. Vort Medlemsskab i Folkenes Forbund, som man engang tillagde en overvejende Betydning, tillægger vi ikke med den nuværende Magtgruppering ude i Verden den Betydning, som endnu tillægges det i Dag af visse Kredse, ogsaa i denne Sal. Vi mener, at det endda for en Videreførelse af den helt ligelige Neutralitetspolitik kan blive os en Klods om Benet. Vi stillede os i sin Tid meget betænkeligt til Spørgsmaalet om Sanktionspolitikken over for Italien — tænk, om det havde været en Sanktionspolitik over for Tyskland, der havde været paa Tale! Vi markerede dengang vort Standpunkt ved at stemme mod Fuldmagten til at iværksætte Sanktionerne mod Italien, og vi angrer ikke — med den Udvikling, der siden er foregaaet —, at vi dengang tog dette Standpunkt.

Jeg vil henstille til den højtærede Udenrigsminister at tage hele Spørgsmaalet om vor Stilling til Folkenes Forbund og vort fortsatte Medlemsskab i dette op til grundig Overvejelse.

Det Lovforslag, der her er forelagt af den højtærede Finansminister, tilsigter ubestrideligt at øge vort Forsvarsberedskab. Under tidligere Forhandlinger i dette høje Ting — det var under Forhandlingerne om det civile Luftværn — tillod jeg mig at foreslaa, at vi gik over til at opmagasinere allerede i Fredstid, altsaa i god Tid, en Række af de Varer, som er nødvendige for det danske Folks Liv og Eksistens, og jeg maa derfor hilse det velkommen, naar der nu saa kort Tid efter foreligger et Forslag fra Regeringen. Jeg er dog beskeden nok til at tro, at disse Ting naturligvis har været overvejet af Regeringen i Forvejen, men det er mig